

Znamení dobra

Modrotisk

1. Je půlnoc, právě skončil obyčejný den,
můj dům se ztrácí ve tmách, vidím černo jen,
v té tmě je znamení: růž má se dobrem stát,
v sobě ten příběh mám, co více si přát:
na své tváře růž.
 2. Po vyschlé řece asi nemůže plout prám,
člověk je vlastně řekou, každý plní sám,
proč někdy láska mizí a lží se nechá svést,
člověk má pochopit a třeba v slzách nést
na své tváři růž.
- R: Dá se poplivat i prostřený stůl,
a kdo má v ruce místo lásky nůž,
má jen život, který zaslouží si hůl,
nenajde už na své tváři růž.
- *: Kdo lásku nepředstírá, těžko chce být sám,
své srdce otevírá jiným dokořán,
má pro ně slova, která vrátí řece proud a proudu prám,
ó, nestírej růž.
- R: + ó, nestírej růž, nestírej růž,
svou z tváří růž, ó ...